

ΠΑΡΑΔΕΙΦΘΕΙΣΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Μέρος πρώτον, σελ. 188, στ. 5, Ἀπονος... ἀρθονία.] Οὗτα
διάρθωσα αὐτήρα (σελ. 57), ἀντὶ τοῦ, Ἀρθονος... ἀρθονία.
Ἶτι μάντος καὶ Ἀρθονος... εὐπορία, γράφειν, κατὰ τὸ (Μέρ. B,
σελ. 387) Ἀρθονος εὐπορεῖν.—**ΣΕΛΙΔ. 228**, στ. 8, Εἰς βά-
θος.] Τούτο ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσται ἡρμόνευσα διὰ τοῦ à la dis-
tance, ἀμεινον ἀν ἔρμηνευσας διὰ τοῦ à la hauteur, καίπερ ὅν τε-
λέως ἀπίσχει τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ὑψοῦσθαι τὴν πλημμυρίδα. Εἰσὶ γάρ
οἱ τριάκοντα σάνδιοι Δεύγη μία γαλατικὴ καὶ τεταρτημόριον Δεύγης.
—**ΣΕΛΙΔ. 308**, στ. 15, Φέσιοι.] Οὗτα δηλονότει κληθεῖς ὁ τόπος
ἀπὸ τῆς ἐκεῖ τελουμένης ἔορτῆς (festi) καὶ θυσίας.—**ΣΕΛΙΔ. 345**,
στ. 17, Εἴς ἀπόψει πᾶσι.] Οὗτας αἱ ἐκδόσεις ἀπασται καὶ τὰς τύραρχοι,
συναδόντων καὶ τῶν μεταφραστῶν ἔδοξε μάντος μοι γραπτέον εἶναι,
Ἐν ἀπόψει πᾶσαι.—**ΣΕΛΙΔ. 353**, στ. 3, Μύσκελλον.] Τοῖς περὶ¹
τοῦ Μύσκελλου σημειωθεῖσται μοι αὐτῶρα (σελ. 105) προεδείσθω
καὶ ἡ ἐκ τοῦ τὸν Άριτσοφάνην (Νεφελ. 370) σχολιάσαντος ἵζοροις ἥδε²
« Μύσκελλῳ γάρ φασι χρηστὸν διοθῆναι κτίζειν πόλιν, ὅπου ἀν αὐτὸν
» εἴς αἰθρίας ὑετὸς λάβῃ. Ό δὲ φέτο οὐκ ἀν ποτε ὑπ' αὐτοῦ κτισθή-
» σσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρηστοῦ. Παραγγενημένου δ'
» αὐτοῦ περὶ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμπχανούντος πιρὶ τὴν κτίσιν, παρα-
» καθίσασαν τὴν παλλακιδὲς διεκόπειν ἐπ' αὐτῷ ὀδυρομένην³ καὶ τέλος
» εἰληφίναι τὸ χρηστόριον· δι' ὃ καὶ εὐθὺς ἔκτισε τὴν πόλιν. »

Μέρος δεύτερον, σελ. 105, στ. 18, Τρικκαίου.] Οἵς αὐτῶρα
(σελ. 148) ἐσημειωσάμην περὶ Άσκληπιοῦ τοῦ ἐπωνομασμένου Τρικ-
καίου, προεδείσθω μαρτύρια τῆς ἡμιτέρχες διορθώσεως, τό τε
τοῦ Φυλλακοῦ Απόλλωνος (Μέρ. B, σελ. 217), καὶ τὸ τοῦ Μαρ-
μαρίνου Απόλλωνος (σελ. 232) ιερόν.—**ΣΕΛΙΔ. 179**, στ. 19,
Θεσπιαν.] Εἰς τοῦτο τρέψαντι (αὐτήρ. σελ. 189) τὸ παρ' ἀπατε
Θέαν, ἵτι μοι καὶ τὸν Κακέρων παρασχέσθαι μάρτυρα λέγοντα,
Idem, opinor, artifex [Praxiteles] ejusdemmodi Cupidinem
fecit illum, qui est Thespiis, propter quem Thespiae visun-
tur. Nam alia visendi causa nulla est (Cicér. in Verr. IV, 2).
Ἡ δ', ὃς γέ φησιν ὁ αὐτὸς Κακέρων, καὶ ἔτερος Ερας Πράξιτελος ἐν
Μεσσηνῇ τῆς Σπειλίας.—**ΣΕΛΙΔ. 335**, στ. 5, Η τῶν Σπαχίων ἔορτά.]
Περὶ τῆς ἔορτῆς τῶν Σαχαίων ταῦθ' ιερότης Δίου ὁ Χρυσόζομος (λόγ.

δ', σελ. 161): «Οὐκ ἐνυπόκεις τὸν τῶν Σοκκῶν (γρ. Σοκκάλια, ή ν Σοκκίων) ἔορτέν, μην Πίροσαι ἀγουστο;... Διαβόντες τῶν διερμάτων π ἐν τῷ ἐπὶ Θαύτῳ, καθίζουσιν εἰς τὸν Θρόνον τοῦ βασιλέως, καὶ π τὸν ἐσθῆτα μνήσκουν αὐτῷ τὸν βασιλεὺν, καὶ προσάρτειν ἔωσι, καὶ π πόντον καὶ τρυφῆν, καὶ ταῖς παλλακαῖς γράψαι τὰς ἡμέρας ἐμένιας π ταῖς βασιλίεσσι, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν αὐτὸν καλύπτει ποιεῖ, ὃν βούλεται π Μετά δὲ ταῦτα, ἀποδύναντες καὶ μαζεγώσαντες, ἐκρίματαν.»—
ΣΕΛΙΔ. 539, στ. 16, Τὴν τε Ἀσκιώνου καὶ τὴν Τουρεούσαν.] Γραπτίον, Τῷ γ τε [τῶν] Ἀσκίων καὶ τῇ γ [τῶν] Γουραίων, καθάπερ εἶχετε σφόδρα πειθανῶς ὁ Γρουνεύιος ἐν ταῖς εἰς τὸν Ἀρρέιπον (δ', 23, σελ. 184) σημιώταιο.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ, σελ. 211, στ. 7, Τραχηλιμαίων.] Οὐς βάρβαρον ἀπεδοκίρατε (ἀνωτέρ. σελ. 52) τὸν λέξιν ἵστως μάντοι οὐ τῶν ἀντιγραφῶν, ὡσπερ εἴκαζον, ἐξτὸν ἀμάρτημα, ἄλλα τοῦ παραχριμάζοντος ἀλληλορού τύπος, οὐ απεδέξατο καὶ ὁ Στράβων. Τοῦ τοιούτου τύπου παραδείγματά εἰστι, ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὁμηρον (ἰλιάδ. γ', 6) σχεδίοις τοῦ Διοδύνου, τὸ Πυγευεραῖος, ἀντὶ τοῦ Πυγοειδοῦς, ή Πυγωνικοῦ (παρὰ τὸ Πυγῶν), καὶ τὸ παρὰ τῷ Εὔσανθῳ τε (σελ. 429) καὶ ἄλλοις, Πυγεμαίοις, ἀντὶ Πηγαῖοις (παρὰ τὸ Πηγῶν). οἵ προσδετέοντες καὶ τὰ Νεκρεμαία, ἥπερ οἱ Ἐβδομάκοντα Θυησεμαία καλέει φιλοῦσι.—ΣΕΛΙΔ. 213, στ. 25, Σκοπή.] Επελαθόμην σημεώσασθαι, οὗτοι καὶ ὁ Ξύλανθρος τὸ Σκοπή, οὐ τὸ Κώμη ορμάντευσε.—ΣΕΛΙΔ. 259, στ. 2, Συνδιετρέψαν τοῖς ὑρεῦσιν... τρισκαιδεκα ἑτη.] Ήμαρτησάνται τῶν ἑτῶν τὸν ἀρεθύδον, εἰκός, ἢ Πλάτων τε καὶ Εὔδοξος διάτρεψαν ἐν Αἰγύπτῳ. Τριαγάροις αὐτοῖς ἑτη διετρέψαν μόνη διαφρέδοντα φυσίν ὁ τὰς Χρυσοραδείας συντάξας (σελ. 455). ὁ μακρῷ πιθανώτερον τῆς προκειμένης γραφῆς. Οὗτε γάρ Αἰγύπτιοι τῇ μακρῷ παρ' ἐαυτοῖς διετοῦσῃ τῶν ξένων ἔχειρον· οὐδὲ Εὔληνος ἄνδρες τοσοῦτον ἀν θνάσκοντο χρόνον ὑπ' Αἰγυπτίων καταφρονούμενοι. Προσέδει τούτοις, οὗτοι καὶ Διογένης ὁ Δαιρέτος (ή, 87) ἐνικυτὸν καὶ τέτταρες μῆνας ἐν Αἰγύπτῳ τὸν Εὔδοξον διετρέψαν φυσί.—ΣΕΛΙΔΕ. 282, στ. 16, Κατέλυσε τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος... τοὺς ἑρέας ἀποσφάξεις πάντας.] Εργαμένης οὗτος ἐκαλεῖτο· ἡμέρας τε κατὰ Πτολεμαῖον τὸν δεύτερον. Ήν δέ, ὡς φασι Διόδωρος ὁ Σικελιώτης (γ', 6), καὶ Εὔληνος ἀγωγῆς μετασχημάτως, καίπερ γεγονὼς Διεδίοψ. Καὶ τὸ μὲν μὴ ἀντασχεσάνται τῆς τῶν ἑρέων ὠμότητος, Εὔληνος ἦν ἄμα καὶ βασιλεὺς ἀπαντας δ' ἀποσφάττων, εἴσον ἀλλας κολάσαι, εὐθέων ἡττους ἐκείνων ὠμὸς ἀπεδείχνυτο.